

[Starcke.]

Eksemplet, til at studere dets Forudsætninger, til at erfare dets Virkninger og skride til den Handling, som Venstre forud for sidste Valg lovede de stakkels vildførte Vælgere gennem Plakater, Taler og Valgaviser. Medvirkende til det gode Resultat derved er det ogsaa, at Arbejderne i Belgien har været med til gennem deres Deltagelse i Regeringen at føre en liberal Politik, og at de ikke derved har indrettet sig efter en verdensfjern og længst afdød marxistisk Teoretisering. Dette har givet Arbejdsro paa Produktionsmarkedet, Arbejdslyst og Arbejdsiver og Udbytte af Arbejdet. Jeg vil meget anbefale disse Benelux-Eksempler til Efterfølgelse for de unge og tiltalende Socialdemokrater, som staar og skal løfte Arven efter det Slægtled, der kørte fast i Marxisme, Planøkonomi og Reaktion.

Vore Planøkonomer savner Blik for Tilværelsens Mangfoldighed, sagde den højtærede Finansminister. Ja, det er af sine egne, man skal have det, for jeg synes, den højtærede Finansminister er en udtalt Tilhænger af Planøkonomi. Der er stadig nye Planer om flere Restriktioner, flere Indgreb og mere Plan i Økonomien. Store og meget fremragende Socialøkonomer som Roepke i Schweiz, Hayek i London er paa det stærkeste gaaet mod denne planøkonomiske Udvikling og hele det Spor af Kollektivism, som den har ført med sig. Der er for os ikke Tvivl om, at det virkelige har været den højtærede Regerings Mening at hjælpe Erhvervslivet, men Spørgsmaalet er, om Erhvervslivet stadig væk skal hjælpes langsomt ihjel.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Finansminister, fordi han anvendte Hovedparten af sin Tale til at udveksle Meninger med mig, men naar den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde nævnt, at man nede paa New Zealand havde dækket Hovedparten af Statsudgifterne igennem en Grundskyld, maa den højtærede Finansminister have overhørt, at jeg udtrykkelig sagde, at det var Kommunerne, og jeg nævnte udtrykkeligt, at det var de 80 af de 127 Byer, der er paa New Zealand, der havde Grundskyld som eneste kommunale Skat. Forholdene derved er i nogle Retninger forskellige fra vore, men ikke saa meget som man skulde tro. New Zealand og Australien, Queensland og New South Wales er eller har tidligere været Nybyggerlande, sagde den højtærede Minister, og derfor vil de lettere

kunne gaa ind i en Grundskyldspolitik. Det er jo et helt forkert Synspunkt, for i gamle tætbebyggede Lande er Jordspørgsmaalet netop endnu vigtigere end i Nybyggerlande, hvor der er relativ god Plads, for naar der er god Plads, betyder Jordspørgsmaalet og Efterspørgselen efter Jord ikke saa meget som i de Lande, hvor der er stor Tæthed, stor Trængsel, og hvor al Plads er optaget. Jeg kan nævne, at i en Storbysom Sidney, som er paa Størrelse med København, har man Grundskyld som eneste Kommunalskat med det Resultat, at Befolkningen der har over 4 Værelser i Gennemsnit pr. Familie, medens man her i København kun har 2½ Værelse i Gennemsnit pr. Familie. Jordspørgsmalets Løsning er et af de vigtigste, hvis man vil løse Spørgsmaalet om Bolignød og Byggemisère, simpelt hen fordi enhver Bolig kræver en Byggegrund og kræver Udbud af Jord, og det vil Grundskylden kunne give.

At jeg i mit første Indlæg ikke skulde have anvist farbare Veje og ikke være kommet med en konstruktiv Politik, har den højtærede Finansminister ikke Ret i, for jeg henviste netop til Retsforbundets Forslag om Orden i den offentlige Økonomi, som har været forelagt i dette høje Ting, selv om min Tid ikke tillod, at jeg rekapitulerede dets Indhold. Men Forslaget gaar ud paa Indførelse af Grundskyld og Frihandel med derefter følgende Afskaffelse af indirekte Skatter, med Pengesaning. Det vil give Forudsætningerne for Restriktionernes Afvikling. Det er netop et konstruktivt, et aktuelt Forslag.

Den højtærede Finansminister udtalte endvidere, at Indførelsen af Grundskyld ganske anderledes vilde krænke Ejendomsretten, end Skatterne og Skattelovgivningen gør det. Plump, sagde det. Jeg synes, at naar en højtæret Finansminister siger noget saadant, aabner det Indblik i, hvor lidt han har gennemtænkt disse Problemer. Vil den højtærede Minister ikke indrømme, at der er en afgørende Forskel paa at eje det, som et Menneske ikke har skabt, og saa at eje det, som et Menneske har skabt ved sit Arbejde? Ved at eje det, som man ikke har skabt ved sit Arbejde, ejer man samtidig Forudsætningen for andre Menneskers Arbejde og andre Menneskers Tilværelse, saa kan man sige til dem: Du maa gerne arbejde, men jeg skal have Udbyttet af dit Arbejde. Det er helt her-nede, Kilden til Udbytningen af Samfundet ligger. Derfor er der en afgørende Forskel paa Grundskyld, som rammer det, ingen enkelt har skabt, og saa Skatter, som rammer det,